

Корнілова В. К.

КОНТРОЛЬ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗМІН І РЕАГУВАННЯ

Контроль – це порівняння фактичних результатів роботи на окремих етапах із запланованим ходом виробництва. Мета контролю полягає в тому, щоб виявити на можливо більш ранній стадії несприятливий хід розвитку подій. Чим раніше виявилось відхилення, тим більше часу у керівника для ухвалення рішення та коригування плану. Контроль буває: попередній, поточний і заключний. Попередній контроль зводиться до перевірки готовності підрозділів і виконавців до початку робіт. Поточний контроль ведеться в процесі робіт і значно впливає на виконання плану і досягнення поставленої мети. Завдяки йому ми можемо скоригувати і відрегулювати виробництво. Даний вид контролю ведеться за окремими етапами стратегічного плану як всередині року, такі по роках. Підсумковий контроль служить для оцінки виконання плану і підготовки звітних документів. При реалізації стратегії підсумковий контроль (виступаючи в ролі поточного) є важливою віхою для прийняття рішень по уточненню стратегічних цілей і нового витка стратегічного планування. Дана обставина підтверджує необхідність розробки «ковзних» стратегічних планів щорічно, а не таких перспективних п'ятирічних планів, що існували в країні донедавна. Цілі, що можуть бути використані як стандарти для контролю характеризуються наявністю тимчасових рамок (у стратегічному плануванні - рік), у межах яких повинна бути виконана робота, і конкретним критерієм, стосовно якого можна оцінити ступінь виконання роботи – це показник результативності. Система контролю, що не дозволяє усунути серйозні відхилення, перш ніж вони переростуть у великі проблеми, беззмістовна. Зміст коригувань полягає в тому, щоб зрозуміти причини відхилення і домогтися повернення підприємства до правильного способу дії. Якщо з якоїсь причини ми не реагуємо на загрозу, то втрати можуть зростати і приводити до великих неврахованих втрат, тому зменшення часу реагування є дуже важливим. В залежності від того, коли ми починаємо реагувати на загрозу можна виділити три типи реагування:

1. Активне реагування - реагування на проблему, коли виникають лише симптоми основної проблеми, сама загроза ще не наступила або не проявилася в достатній мірі.
2. Реактивне реагування - реагування здійснюється, коли загроза стає реальністю і викликані нею втрати виростають до значних розмірів.
3. Планове реагування - реагування будується на основі контролю за попередньо складеним прогнозом (планом). Реагування здійснюється, коли прогноз вкаже на появу загрози або буде виявлено відхилення від прогнозу. Теоретично можна очікувати від фірм, що приділяють увагу прогнозуванню, упереджувальну реакцію на очікувані зміни. Але аналіз практики показують, що багато фірм, що ведуть розробку прогнозів, виявляють у своїй поведінці таку ж повільність, як і реактивні фірми.

Не всі помітні відхилення варто усувати. Іноді самі стандарти можуть виявитися нереальними, тому що ґрунтуються на планах, а плани – це лише

прогнози майбутнього. При перегляді планів повинні переглядатися і стандарти.

Робота виконана під керівництвом доц. кафедри менеджменту Баєвої О. І.